

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 15 aprilie – 21 aprilie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Să învățăm să credem că Domnul e cu noi și atunci când nu-L simțim. Și **mai ales când nu-L simțim!** Când nu-I simțim prezența, dar ne simțim nimicnicia și mizeria, să știm că El este! Fără El, fără Lumina Lui, n-am vedea nimic, pentru că am fi încă plini de iluzia că suntem „cineva”, am avea multă treabă să ne plângem de ceilalți, să-i acuzăm, să-i judecăm! Cum și avem, când nu ținem mintea în iadul din noi, nădăjduind în mila Lui! *(Monahia Siluana Vlad)*

INVITAȚIE

Biblioteca Județeană „Gheorghe Șincai” Bihor și Episcopia Greco-Catolică Oradea

vă invită la

Conferințele Unirii

Cuvânt de salut,

Director Prof. Ligia Antonia MIRIȘAN

Prof. univ. dr. Ioan HORGA

Prof. univ. dr. **Andrei MARGA, Religia și Biserica în viața actuală**

Evenimentul va avea loc marți, 17 aprilie 2018, ora 16.00 în Amfiteatrul Bibliotecii Județene Bihor, et. 1.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Drimbărean Emilia Ecaterina, Tătar Ioan, Pogăceanu Viorica** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

ISUS ÎNVIAT, CU NOI MEREU

Capitolul 20 din Evanghelia de la Ioan, din care face parte fragmentul de astăzi, este o succesiune de întâlniri între ucenici și Isus Înviat. Ceea ce atrage atenția încă de la început este faptul că toate aceste întâlniri stau sub semnul unei noutăți. Primii doi ucenici care ajung la mormânt, Maria Magdalena care rămâne plângând să caute trupul Domnului, cei unsprezece apostoli închiși de frica iudeilor sau Toma, cel din urmă, numit de tradiție și “necredinciosul”, cu toții experimentează o nouă formă de a-l descoperi pe Mântuitorul.

Pare cel puțin ciudat cum cei ce l-au cunoscut cel mai bine, cei mai apropiați, cei care au petrecut trei ani din viață în compania Lui, nu-L recunosc? Totul pare un fel de joc de-a v-ați ascunselea: Maria Magdalena ajunge la mormânt și negăsind trupul lui Isus merge și le spune și ucenicilor. Petru și Ioan fug la mormânt și se conving de faptul că mormântul e gol, apoi se întorc la ceilalți. Maria Magdalena rămâne lângă mormânt și vede doi îngeri, care o întrebă: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Însă nu-l vede pe Isus. Iar când îl vede nu îl recunoaște. Mântuitorul o întrebă exact același lucru ca și îngerii: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Și din nou ea nu-l vede pe Isus. Îl confundă cu un grădinar. Și totuși, poate că nu-l confundă deloc, fiindcă în aceeași grădină Raiul reîncepe, și Domnul redevine grădinarul sufletelor noastre.

Momentul în care Maria din Magdala începe să vadă este cel în care Isus îi rostește numele, fiindcă numele înseamnă identitate, iar adevărata noastră identitate este cunoscută doar de Dumnezeu. O primim în dar, și în momentul în care știm cu adevărat cine suntem îl cunoaștem și pe Dumnezeu. În momentul în care Isus îi rostește numele, Mariei Magdalena i se deschid ochii, îl recunoaște pe Mântuitorul și-i spune: Rabbuni, ceea ce ar fi un diminutiv al cuvântului Învățător, așa cum Abba, felul în care Isus i se adresează lui Dumnezeu, este un diminutiv al cuvântului Tată.

Urmează scena în care Isus se arată ucenicilor. Aceștia sunt încuiați de frica iudeilor, Mântuitorul le apare și le spune: pace vouă! Ei însă se bucură cu adevărat, semn că îl recunosc, ne-o spune Evanghelia, doar când le arată mâinile și coasta sa. Toma face la fel, însă el are nevoie să atingă semnele Patimilor.

Noi cei de astăzi ne putem întreba ce este această nouă manieră de a se arăta ascunzându-se și de a se ascunde arătându-se? Este de fapt noutatea Învierii: Isus este tot timpul împreună cu ucenicii Lui, nelimitat de timp și spațiu. Așa cum era cu apostolii, așa este și cu noi. Ne putem apropia de El, la școala iubirii și acolo El este tot timpul prezent. Când căutarea noastră va fi la fel cu cea a Mariei din Magdala, când din dorința de a-L vedea și a-L întâlni lacrimile vor brăzda obrajii noștri, El ne va striga pe nume. Când rănile Lui ne vor aduce aminte de iubirea fără margini care răzbate din acestea, și vom rosti împreună cu Toma: Domnul meu și Dumnezeul meu, cu siguranță pacea Lui și Spiritul Sfânt va înviora sufletele noastre. Când împreună cu ucenicii din Emaus frângem pâinea, așa cum facem la fiecare Sfântă Liturghie, El este împreună cu noi și inimile noastre ard de iubire.

Isus este de acum tot timpul cu noi. Să îl vedem, să îi simțim prezența, să îl regăsim în toate momentele vieții noastre depinde doar de noi: de iubirea și de credința noastră.